

Verjaardag-staart

Jacob van Rosmalen stond bij zijn verjaardagstaart en riep luidkeels: ‘Die ga ik in vieren snijden!’ En hij pakte zijn glimmende, zilveren taartmes en sneed daarmee de taart in tweeën. Eén stuk viel direct op de grond en het andere stuk direct ook. ‘Een taart op de grond,’ dachtte Jacob, ‘is een feest voor de hond.’ De hond was nochtans niet uitgenodigd voor het feest en de hond die er wel was, was er niet voor het feest. En lustte geen taart. Er was ook helemaal geen feest. Er waren ook helemaal geen gasten. Er waren ook helemaal geen bordjes, bijvoorbeeld, groot genoeg voor een halve taart. Jacob likte zijn glimmende, zilveren taartmes schoon en legde het voorzichtig op de tafel. Voorzichtig, want de hond mocht er eens naar bijten.

VII-okto-19